

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 71

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 1 februarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 1.006 din 27 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.....	2-3	99. — Decizie privind eliberarea domnului Alexandru Răzvan Cotovelea din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Europene	10
Decizia nr. 1.078 din 13 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	4-5	100. — Decizie privind numirea domnului Alin-Sorin Mitrică în funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene.....	10
Decizia nr. 1.090 din 18 decembrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	5-7	101. — Decizie privind numirea domnului Adrian Gearâp în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Administrației Fondului pentru Mediu	11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		102. — Decizie pentru eliberarea domnului Gheorghe Răducanu din funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru.....	11
33. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 2.408/2004 privind metodologia de acordare de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale a diferenței dintre tarife și costuri în transportul feroviar public de călători	8-9	103. — Decizie privind acordarea calității de consilier onorific al prim-ministrului domnului Damian Drăghici	12
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		38. — Ordin al președintelui Agenției Naționale Anti-Doping pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de apel	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.006**

din 27 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Claudiu Bojidar Barbuli în Dosarul nr. 1.898/59/2011 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului nr. 1.030D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.275D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Sorin Lupulovici în Dosarul nr. 3.460/115/2011 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect al cauzelor menționate, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.275D/2012 la Dosarul nr. 1.030D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. Apreciază că nu se impune reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, invocând în acest sens și Decizia din 22 noiembrie 2011 pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Țehanciu împotriva României*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 17 mai 2012 și 17 iulie 2012, pronunțate în dosarele nr. 1.898/59/2011 și nr. 3.460/115/2011, **Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici**, excepție ridicată de Claudiu Bojidar Barbuli și, respectiv, Sorin Lupulovici în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de anulare a ordinelor emise de Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămilelor privind suspendarea de drept a raportului de serviciu al autorilor excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul de lege criticat creează o discriminare, pe de o parte, între funcționarii publici lucrători vamali și polițiști, față de aceștia

din urmă fiind luată măsura punerii la dispoziție și asigurându-li-se astfel o retribuție minimă până la soluționarea definitivă a cauzei penale, conform Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, și, pe de altă parte, între funcționarii publici lucrători vamali și parlamentari, care, deși trimiși în judecată, beneficiază de plata indemnizației lunare, potrivit Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor. Invocă, în același sens, și principiul echilibrului puterilor în stat, care presupune drepturi și responsabilități echivalente pentru membrii celor 3 puteri. Se mai susține totodată că a fost nesocotită prezumția de nevinovăție, care este aplicabilă și în procedurile administrative, potrivit art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât, prin măsura suspendării raportului de serviciu în baza textului de lege criticat, Autoritatea Națională a Vămilelor și-a exprimat o îndoială cu privire la nevinovăția persoanei care intră sub incidența art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999, încălcând limitele impuse de prevederile convenționale menționate și substituindu-se astfel instanței de judecată.

Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, amintind cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „*Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații: (...) m) în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h).*”

Dispozițiile art. 54 lit. h), la care face referire art. 94 alin. (1) lit. m), prevăd că poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește și condiția de a nu fi fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.

În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) care statuează principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 15 alin. (1) care instituie principiul universalității drepturilor și obligațiilor ce revin cetățenilor, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 23 alin. (11) potrivit căruia, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată și art. 47 alin. (1) care prevede că statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent. Invocă, de asemenea, și prevederile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 au mai format obiectul controlului de constituționalitate, cu motivări asemănătoare și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză.

Astfel, prin mai multe decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 1.154 din 28 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 22 octombrie 2010, Decizia nr. 1.574 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 11 februarie 2011, Decizia nr. 1.597 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 10 februarie 2011, sau Decizia nr. 539 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011, Curtea Constituțională, reiterând considerente din jurisprudența sa anterioară în materie, a reținut, în esență, că măsura suspendării din funcție se aplică tuturor funcționarilor publici aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, astfel că a înlăturat critica de neconstituționalitate privind încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, referitor la principiul egalității în drepturi a cetățenilor. În ceea ce privește pretinsa nesocotire a principiului egalității invocată în cauza de față prin comparație cu situația altor categorii de persoane, respectiv polițiștii și parlamentarii, Curtea constată că nu poate reține o astfel de critică, din cauza statutului juridic diferit al acestora, care nu permite realizarea unei astfel de comparații. În jurisprudența sa, Curtea a stabilit în mod constant că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă unor situații egale trebuie să le corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Încălcarea principiului egalității și nediscriminării are loc atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă, ipoteză ce nu corespunde situației prezentate în cauză.

Totodată, prin Decizia nr. 539 din 27 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 2 iunie 2010, Decizia nr. 247 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 13 aprilie 2010, sau

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Claudiu Bojidar Barbuli în Dosarul nr. 1.898/59/2011 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Sorin Lupulovici în Dosarul nr. 3.460/115/2011 al aceleiași instanțe. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

Decizia nr. 1.437 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 881 din 17 decembrie 2009, instanța de contencios constituțional a reținut că sancțiunea administrativă a suspendării funcționarului public din funcția publică pe care acesta o deține, în cazul în care s-a dispus trimiterea sa în judecată, are ca finalitate protejerea autorității sau a instituției publice față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale faptei penale săvârșite de către funcționarul public. De asemenea, prin aceleași decizii, ținând cont de natura administrativă a acestei măsuri, Curtea a observat că nu se pune problema nerespectării prevederilor constituționale și convenționale care instituie prezumția de nevinovăție, care va trebui însă să fie respectată pe tot parcursul desfășurării întregului proces penal pornit împotriva respectivului funcționar public, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Curtea Constituțională a mai constatat, de pildă prin Decizia nr. 1.597 din 9 decembrie 2010, că textul de lege criticat nu aduce atingere nici dispozițiilor art. 47 din Constituție, observând în acest sens că, potrivit art. 86 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, dacă instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul public respectiv își va relua activitatea în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

De altfel, jurisprudența menționată a Curții Constituționale a fost confirmată de Curtea de la Strasbourg prin Decizia de inadmisibilitate din 22 noiembrie 2011 pronunțată în Cauza *Țehanciu împotriva României*, paragrafele 17—19.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, soluția pronunțată prin deciziile menționate și motivele care au stat la baza acestora își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de cele reținute în jurisprudența sa, Curtea Constituțională reține și în prezenta cauză că textul de lege criticat nu pune în discuție nerespectarea prezumției de nevinovăție. Această constatare este în acord cu cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în sensul că prezumția de nevinovăție este relevantă nu doar în cadrul procedurilor penale, ci și în alte cazuri în care instanțele naționale nu sunt chemate să se pronunțe asupra problemei vinovăției (*Hotărârea din 10 februarie 1995, pronunțată în Cauza Allenet de Ribemont împotriva Franței*, paragrafele 35—36). Aceasta, deoarece prevederile art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 presupun, prin ipoteză, intervenția instanțelor judecătorești competente care, în cadrul procesului penal declanșat, vor respecta prezumția de nevinovăție, precum și toate garanțiile procedurale ce converg spre realizarea unui proces echitabil.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.078

din 13 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. din comuna Rebra, județul Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 2.783/112/C/2009a1 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.408D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorul acesteia solicită, de fapt, completarea actului normativ criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.783/112/C/2009a1, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. din comuna Rebra, județul Bistrița-Năsăud, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a încheierii prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea acesteia de acordare a ajutorului public judiciar în materie civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele criticate, prin excluderea persoanelor juridice de la dreptul de a beneficia de ajutor public judiciar în materie civilă, fac imposibilă angajarea de către acestea a unui avocat, în situația în care poprirea a fost instituită asupra sumelor de bani ce le sunt virate în conturi.

Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dreptul la apărare prevăzut la art. 24 alin. (2) din Constituție se exercită de părțile procesului civil în condițiile și în limitele prevăzute prin lege referitoare la reprezentarea și asistarea persoanelor fizice și a persoanelor juridice. Se subliniază, de asemenea, că

asistența judiciară din oficiu a fost reglementată de către legiuitor ca un mijloc de sprijin al persoanelor fizice cu o situație materială precară, dar care nu vizează și persoanele juridice care se confruntă cu probleme financiare.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile art. 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 nu contravin normelor constituționale invocate de autorul excepției. Se arată că exceptarea persoanelor juridice de la dreptul de a beneficia de ajutor public judiciar în materie civilă reprezintă opțiunea legiuitorului, această exceptare fiind rezultatul transpunerii în legislația națională a Directivei 2003/8/CE a Consiliului. Se mai arată că principiul egalității presupune asigurarea unui tratament egal pentru persoane aflate în situații juridice identice. Or, persoanele fizice și persoanele juridice, chiar dacă se află în situația de a fi părți în cadrul unui proces civil, nu au regimuri juridice similare, motiv pentru care nu poate fi susținută instituirea, prin textele criticate de autorul excepției, a unei discriminări a celor din urmă în raport cu cele dintâi. Se subliniază totodată că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu poate modifica sau completa prevederile supuse controlului de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea reține însă că autorul critică, în realitate, prevederile art. 2 alin. (1) și ale art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, care au următorul cuprins:

— Art. 2 alin. (1): „(1) *Prezenta ordonanță de urgență este aplicabilă în toate cazurile în care se solicită ajutor public judiciar în fața instanțelor judecătorești sau a altor autorități cu atribuții jurisdicționale române de către orice persoană fizică având domiciliul sau reședința obișnuită în România sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene.*”;

— Art. 4: „*Poate solicita acordarea ajutorului public judiciar, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, orice persoană*

fizică, în situația în care nu poate face față cheltuielilor unui proces sau celor pe care le implică obținerea unor consultații juridice în vederea apărării unui drept sau interes legitim în justiție, fără a pune în pericol întreținerea sa ori a familiei sale.”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 24 alin. (2) referitor la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, prin Decizia

nr. 1.301 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 28 noiembrie 2011, și Decizia nr. 790 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 22 august 2011, respingând ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate invocată, prin care autorul critica excluderea de la dreptul de a beneficia de ajutor public judiciar în materie civilă a persoanelor juridice, și reținând că, în acest mod, se tinde la completarea conținutului normativ al dispozițiilor legale criticate, or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. din comuna Rebra, județul Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 2.783/112/C/2009a1 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.090

din 18 decembrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Adriana Ioan, Cristina Ion, Mariana Ioniță, Georgeta Ilie, Gabriela Ivănescu, Carmen Joița, Diana Maria Lăpădat (Tănăsie), Irina Ileana Ivănescu, Elisabeta Lungan, Cristiana Florina Lupu, Georgeta Marinescu, Ioana Micșă, Afrodita Beatrice Nedelcu, Gina Georgiana Nistor, Rodica Pană, Elena Ramona Niță, Roxana Pascu, Laura Popescu, Elena Sârghie, Liliana Florentina Stan, Cristina Dubaciu, Pușa Magdalena Stoian, Mihaela Teișanu, Aurelia Telea, Narcisa Trandaburu, Florian Vasilescu, Elena Enache (Botezatu), Cosmin Mihael Constantin, Luminița Vasilica Costea, Elena Mădălina Croitoru, Ștefania Ene, Roxana Mihaela Frâncu, Sorina Corina Iacob, Mirela Rodica Stoica, Roxana Mihaela Dobroiu, Cornelia Cristache, Florentina Dinu, Niculina Gheorghe, Elena Marin, Eugenia Marin și Marian Harcan în Dosarul nr. 3.451/2/2011 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.392D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.421D/2012 și nr. 1.425D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Loredana

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Mihaela Moise, Mihaela Buga, Simona Aura Gratie, Livia Elena Andrei, Cristina Antonescu, Ioana Alexandra Avram, Anca Banița, Cristiana Barbu, Violeta Beligeanu, Anda Camelia Ciorobea, Rodica Constantin, Ileana Valentina Cerban, Liliana Davidescu, Irina Maria Drăgan, Camelia Valerica Drăgoi, Simona Dumitrescu, Adriana Maria Duță, Georgiana Ene, Daniela Gomoiu, Mihaela Roxana Gheorghe, Ioana Grigorescu, Ramona Talida Halîngă (Cretan), Daniela Hurduială, Alina

Frățilescu, Camelia Băjenare (fostă Neagoe), Valentina Brici, Elena Cucui, Sorina Tănase, Ramona Burcea, Carmen Mihaela Chivu, Valentina Dragomir, Mihai Păncescu, Dorina Negescu, Mirabela Marghiolu, Doina Lăzărescu, Elena Duțu, Ioana Laslo, Mariana Preda, Laurențiu Blebea și Vasile Simion în Dosarul nr. 4.408/120/2012 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și de Roxana Gabriela Hodoroștea, Vasile Bursuc și Dănuț Burliac în Dosarul nr. 15.450/99/2011/a1 al Tribunalului Iași — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.421D/2012 și nr. 1.425D/2012 la Dosarul nr. 1.392D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 18 septembrie 2012, din 11 octombrie 2012 și din 17 octombrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 3.451/2/2011, nr. 4.408/120/2012 și nr. 15.450/99/2011/a1, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă și, respectiv, Tribunalul Iași — Secția I civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de reclamantii Mihaela Moise și alții, de reclamantii Loredana Frățilescu și alții și de reclamantii Roxana Gabriela Hodoroștea și alții în cadrul unor litigii având ca obiect drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, care prevedeau acordarea premiului anual acordat pentru activitatea desfășurată în timpul anului 2010, au fost abrogate de art. 39 lit. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, act normativ în vigoare din data de 1 ianuarie 2011. Totodată, prin Legea nr. 285/2010, în vigoare tot de la 1 ianuarie 2011, s-a prevăzut în mod expres, la art. 8 — criticat —, că premiul anual corespunzător anului 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011. Se încalcă astfel dreptul de proprietate, dreptul la măsurile de protecție socială garantate constituțional, principiul neretroactivității, dar și statutul profesiei, așa cum acesta rezultă din prevederile art. 124 și 125 din Legea fundamentală. Autorii excepției consideră că premiul anual corespunzător anului 2010 reprezintă un drept câștigat, de vreme ce dispozițiile care îl reglementau erau în vigoare în data de 31 decembrie 2010, acest premiu convenindu-se pentru activitatea profesională desfășurată pe parcursul întregului an 2010 — încheiat —, chiar dacă sumele de bani se acordă în concret, potrivit legii, începând cu luna ianuarie a anului următor. Este vorba, așadar, despre un raport juridic născut sub imperiul legii vechi, care nu și-a epuizat toate efectele juridice, astfel că legea nouă nu poate abroga efectul juridic nerealizat, fără a încălca principiul neretroactivității. Legea nouă, deși are

prioritate față de cea veche, nu poate reglementa asupra acelor efecte susceptibile a se produce sub imperiul legii vechi. Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în nenumărate rânduri, chiar și împotriva României, că și dreptul de creanță reprezintă un „bun”, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dacă este suficient de bine stabilit pentru a fi exigibil sau dacă reclamantul poate pretinde că a avut cel puțin o „speranță legitimă” de a-l vedea concretizat. Or, lipsirea de dreptul de a mai primi vreodată sumele de bani aferente unui drept deja câștigat constituie o ingerință neconformă cu principiul protecției proprietății. Invocând și Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, autorii excepției amintesc jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și concluziile Comisiei Europene cu privire la obligația judecătorului național de a înlătura din oficiu aplicarea unei reglementări interne sau a deciziilor Curții Constituționale care sunt contrare dreptului Uniunii (Cauza C-310/10).

Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă și, respectiv, Tribunalul Iași — Secția I civilă apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, legiuitorul fiind cel care poate stabili sub ce formă trebuie plătit premiul reglementat de art. 25 din Legea nr. 330/2009, chiar prin acordarea unor majorări de salarii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, legiuitorul nefăcând altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare. Totodată, apreciază că premiul anual reprezintă un drept salarial suplimentar care poate fi dimensionat în funcție de resursele bugetare existente.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, care au următorul cuprins: *„Sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, acestea fiind avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei legi.”*

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 125 privind statutul judecătorilor. De asemenea, invocă

prevederile Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea respingând excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

Astfel, prin Decizia nr. 257 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 16 mai 2012, Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate se aplică în egală măsură întregului personal din sectorul bugetar și că nu se poate vorbi despre drepturi fundamentale atunci când se reclamă încetarea acordării unui astfel de stimulent sau drept salarial suplimentar cum este premiul anual, așa încât nu este incident art. 41 din Constituție, care garantează salariaților dreptul la salariu. Totodată, prin aceeași decizie s-a arătat că legiuitorul, prin art. 8 din Legea nr. 285/2010, a prevăzut ca sumele aferente premiului anual pentru anul 2010 să fie avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, prin includerea acestora în salariul/solda/indemnizația de bază a angajatului, potrivit reglementărilor din aceeași lege. Premiul anual pe anul 2010, având în vedere faptul că Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, a prevăzut un atare drept legal pentru anul 2010, iar legiuitorul nu l-a eliminat în cursul anului 2010, reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă, pe care angajatul o are asupra angajatorului public și constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar dispozițiile de lege criticate prevăd în același timp doar modalitatea prin

care statul urmează să își execute întru totul această obligație financiară, în forma arătată mai sus, fără a fi afectate în niciun fel cuantumul sau întinderea acestei creanțe.

Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010, prin conținutul lor normativ, nu vizează efectele juridice stinse ale unui raport juridic născut sub imperiul legii vechi, pentru a fi posibilă constatarea încălcării principiului neretroactivității legii.

De asemenea, Curtea a constatat că majorarea salarială din anul 2011, rezultată ca urmare a includerii premiului anual din 2010 în salariul/solda/indemnizația de bază, este acordată și în continuare, dovadă că de la 1 ianuarie 2012 a rămas în plată același nivel al retribuției, în condițiile în care legiuitorul a ales să nu acorde niciun premiu anual pe anul 2011.

De asemenea, Curtea a reținut lipsa de relevanță a actelor Uniunii Europene invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

Cu privire la art. 124 și art. 125 din Constituție, prin Decizia nr. 686 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2012, Curtea a reținut că aceste dispoziții constituționale nu sunt incidente în cauză. Astfel, dreptul bănesc la care se referă textul de lege criticat nu a fost acordat în considerarea unei categorii socioprofesionale speciale, ci întregului personal din sectorul bugetar, astfel că nu se poate susține existența vreunei atingeri aduse statutului constituțional de care se bucură judecătorii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Mihaela Moise, Mihaela Buga, Simona Aura Gratie, Livia Elena Andrei, Cristina Antonescu, Ioana Alexandra Avram, Anca Banița, Cristiana Barbu, Violeta Beligeanu, Anda Camelia Ciorobeia, Rodica Constantin, Ileana Valentina Cerban, Liliana Davidescu, Irina Maria Drăgan, Camelia Valerica Drăgoi, Simona Dumitrescu, Adriana Maria Duță, Georgiana Ene, Daniela Gomoiu, Mihaela Roxana Gheorghe, Ioana Grigorescu, Ramona Talida Halîngă (Cretan), Daniela Hurduială, Alina Adriana Ioan, Cristina Ion, Mariana Ioniță, Georgeta Ilie, Gabriela Ivănescu, Carmen Joița, Diana Maria Lăpădat (Tănăsie), Irina Ileana Ivănescu, Elisabeta Lungan, Cristiana Florina Lupu, Georgeta Marinescu, Ioana Micșă, Afrodita Beatrice Nedelcu, Gina Georgiana Nistor, Rodica Pană, Elena Ramona Niță, Roxana Pascu, Laura Popescu, Elena Sârghie, Liliana Florentina Stan, Cristina Dubaciu, Pușa Magdalena Stoian, Mihaela Teișanu, Aurelia Telea, Narcisa Trandaburu, Florian Vasilescu, Elena Enache (Botezatu), Cosmin Mihael Constantin, Luminița Vasilica Costea, Elena Mădălina Croitoru, Ștefania Ene, Roxana Mihaela Frâncu, Sorina Corina Iacob, Mirela Rodica Stoica, Roxana Mihaela Dobroiu, Cornelia Cristache, Florentina Dinu, Niculina Gheorghe, Elena Marin, Eugenia Marin și Marian Harcan în Dosarul nr. 3.451/2/2011 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, de Loredana Frățilescu, Camelia Băjenare (fostă Neagoe), Valentina Brici, Elena Cucui, Sorina Tănase, Ramona Burcea, Carmen Mihaela Chivu, Valentina Dragomir, Mihai Păncescu, Dorina Negescu, Mirabela Marghiolu, Doina Lăzărescu, Elena Duțu, Ioana Laslo, Mariana Preda, Laurențiu Blebea și Vasile Simion în Dosarul nr. 4.408/120/2012 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și de Roxana Gabriela Hodorogea, Vasile Bursuc și Dănuț Burliac în Dosarul nr. 15.450/99/2011/a1 al Tribunalului Iași — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 2.408/2004 privind metodologia de acordare de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale a diferenței dintre tarife și costuri în transportul feroviar public de călători

Având în vedere prevederile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 2.408/2004 privind metodologia de acordare de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale a diferenței dintre tarife și costuri în transportul feroviar public de călători, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 5 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Volumele minime de transport public de călători ce trebuie realizate pe calea ferată română pentru a se asigura libera circulație a persoanelor constituie pachetul minim pentru serviciul public social în transportul feroviar, denumit în continuare *pachet minim social*, pentru care operatorii de transport feroviar primesc compensație, în condițiile legii, se stabilesc de Ministerul Transporturilor, la propunerea Companiei Naționale de Căi Ferate «C.F.R.» — S.A., și se aprobă anual prin hotărâre a Guvernului de aprobare a contractului de activitate/actelor adiționale al Companiei Naționale de Căi Ferate «C.F.R.» — S.A. și defalcat prin hotărâre a Guvernului de aprobare a contractelor de servicii publice/actelor adiționale ale acestora, potrivit art. 37—39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pachetul minim social cuprinde numărul de perechi de trenuri pentru care operatorii de transport feroviar primesc compensație pe fiecare categorie de tren, care va circula zilnic pe fiecare secție de circulație deschisă traficului feroviar public de călători, precum și volumul anual de tren-km pentru fiecare secție de circulație și pentru toată rețeaua feroviară.”

2. Articolul 3 se abrogă.

3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Compania Națională de Căi Ferate «C.F.R.» — S.A., denumită în continuare *C.F.R.* — S.A., în calitate sa de administrator național al infrastructurii feroviare, va asigura anual colectarea datelor privind pachetul minim social, în vederea transmiterii acestora la Ministerul Transporturilor.”

4. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Anual, până la data de 1 septembrie, Ministerul Transporturilor determină nivelul pachetului minim social ce urmează a fi realizat în anul următor și nivelul compensațiilor necesare pentru pachetul minim social care urmează să fie asigurate din bugetul de stat și/sau din bugetele locale, ținând cont de datele privind:

a) execuția bugetelor de venituri și cheltuieli și a altor date statistice privind activitatea operatorilor de transport feroviar în ultimul an calendaristic, transmise de aceștia în formatul solicitat de Ministerul Transporturilor;

b) nivelul costului mediu la nivelul rețelei feroviare pe un tren-km aferent fiecărei categorii de trenuri din pachetul minim social, a numărului de călători-km estimați pe fiecare categorie de tren;

c) nivelul venitului mediu la nivelul rețelei feroviare pe un tren-km aferent fiecărei categorii de trenuri din pachetul minim

social, a numărului de călători-km estimați pe fiecare categorie de tren, exclusiv valoarea compensației pentru pachetul minim social primit pentru perioada analizată.

(2) Diferența dintre costurile de operare și veniturile înregistrate de operatorii de transport feroviar la care se adaugă cota de profit în limitele prevederilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, devine baza de evaluare a compensației propuse pentru anul calendaristic următor pentru pachetul minim social, care include valoarea compensației calculate pentru mia de călători-km pe ranguri de tren și valoarea compensației calculate pe tren-km pe ranguri de tren corespunzător anului pentru care se încheie contractul de servicii publice sau actul adițional la contractul de servicii publice, în condițiile legii.

(3) Nivelul compensației calculate pentru mia de călători-km pe ranguri de tren și al compensației calculate pe tren-km pe ranguri de tren corespunzător anului pentru care se încheie contractul de servicii publice se stabilește de Guvern prin contractele de servicii publice.”

5. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Fondurile necesare compensațiilor pentru serviciile cuprinse în pachetul minim social în transportul feroviar se vor aloca din bugetul Ministerului Transporturilor și/sau din bugetele locale, cu încadrarea în bugetul alocat anual pentru transportul feroviar de călători, în condițiile legii.”

6. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) După aprobarea bugetului de stat, repartizarea compensației pe fiecare operator de transport feroviar se realizează de Ministerul Transporturilor proporțional cu numărul de călători-km prevăzuți a fi transportați și volumul de tren-km prevăzut a fi realizat în cadrul pachetului minim social contractat de aceștia, în conformitate cu prevederile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Compensația acordată nu se cuprinde în baza de impozitare a TVA, potrivit pct. 18 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

7. Articolul 9 se abrogă.

8. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Contractele de acces pe infrastructura feroviară și contractele de închiriere a infrastructurii feroviare neinteroperabile, încheiate de operatorii de transport feroviar cu C.F.R. — S.A., se comunică Ministerului Transporturilor și/sau autorității locale, după caz.”

9. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Operatorii de transport feroviar licențiați pentru servicii de transport de călători pot încheia cu C.F.R. — S.A. contracte de acces pe infrastructura feroviară pentru orice alte servicii de transport feroviar de călători, în afara celor stabilite

prin pachetul minim social, cu plata tarifului corespunzător de utilizare a infrastructurii, în condițiile legii.

(2) Pentru orice alte servicii de transport feroviar de călători în afara celor stabilite prin pachetul minim social, operatorii de transport feroviar nu au dreptul de a primi compensație de la bugetul de stat și/sau bugetele locale, după caz.”

10. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Acordarea compensației de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale, după caz, pentru serviciile de transport din cadrul pachetului minim social se face lunar, pentru activitatea aferentă lunii anterioare, cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate, în condițiile legii.

(2) Acordarea compensației de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale, după caz, pentru lunile ianuarie și decembrie se va realiza astfel:

a) pentru luna ianuarie, pe baza numărului de călători-km și tren-km realizat în luna decembrie a anului anterior, atunci când legea bugetului de stat este aprobată până la finele anului anterior, dar contractele de servicii nu au fost încă încheiate/actualizate prin acte adiționale, potrivit legii;

b) pentru luna decembrie, pe baza numărului de călători-km și tren-km stabilit ca diferență între numărul total de călători-km și tren-km din contractele de servicii publice și numărul de călători-km și tren-km pentru care s-a acordat compensația până la luna decembrie.”

11. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Pentru solicitarea compensației de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale, operatorul de transport feroviar trebuie să prezinte la Ministerul Transporturilor și/sau la autoritatea locală, după caz, o cerere de acordare a compensației pentru serviciile de transport programate în luna respectivă, însoțită de dovada plății la zi a tuturor obligațiilor la bugetul de stat și/sau la bugetele locale și de nota de fundamentare și justificare a compensației, întocmită în conformitate cu normele comune ale Ministerului Transporturilor și ale Ministerului Finanțelor Publice.”

12. După articolul 14 se introduce un nou articol, articolul 14¹, cu următorul cuprins:

„Art. 14¹. — În cazul în care legea bugetului nu a fost aprobată până la finele anului anterior, pentru asigurarea continuității finanțării transportului public de călători în lunile până la aprobarea bugetului de stat, a bugetului de venituri și cheltuieli al operatorului de transport feroviar majoritar pe piață și a contractelor de servicii publice, sumele acordate de la bugetul de stat vor fi în limite de 1/12 din prevederile contractelor de serviciu public aprobate pe anul anterior. După aprobarea bugetului de stat a bugetului de venituri și cheltuieli, a contractelor de activitate și de servicii publice, continuarea finanțării se va face lunar, concomitent cu regularizarea sumelor acordate anterior operatorilor de transport feroviar.”

13. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Operatorii de transport feroviar de călători vor prezenta Ministerului Transporturilor, până la data de 31 ianuarie

a anului următor, dovada, confirmată de C.F.R. — S.A., a efectuării pachetului minim social contractat, precum și declarația pe propria răspundere privind realizarea volumului de călători-km prevăzut în contractele de servicii publice aprobate. În cazul nerealizării angajamentelor asumate — prin contractele de servicii publice — referitor la volumul de călători-km și tren-km, vor restitui, până la aceeași dată, compensația aferentă volumului de călători-km și tren-km nerealizat. La închiderea bilanțului anual, fiecare operator de transport feroviar licențiat va prezenta Ministerului Transporturilor dovada încadrării în cota de profit de maximum 3% pentru activitatea de transport feroviar de călători. Sumele aferente depășirii acestui prag de rentabilitate vor fi restituite bugetului de stat.”

14. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Modificarea în cursul anului a pachetului minim social aprobat se poate face în funcție de cerințele pieței de transport, fără depășirea volumului anual aprobat de tren-km, în următoarele condiții:

a) pentru trenurile programate să circule pe secțiile de circulație interoperabile sau pe secțiile de circulație neinteroperabile administrate de C.F.R. — S.A., la propunerea operatorului de transport feroviar de călători interesat, cu avizul C.F.R. — S.A. privind capacitățile disponibile și cu aprobarea Ministerului Transporturilor;

b) pentru trenurile programate să circule pe secțiile de circulație neinteroperabile închiriate, la propunerea operatorului de transport feroviar care are contract de servicii publice încheiat pe acele secții de circulație, cu aprobarea Ministerului Transporturilor și/sau avizul autorităților locale, după caz.

(2) Redistribuirea pachetului minim social în condițiile prevăzute la alin. (1) se va face potrivit reglementărilor în vigoare, cu modificarea corespunzătoare a compensației aferente fiecărui operator de transport feroviar, în limitele compensației totale aprobate pentru anul în curs. Redistribuirea respectivă urmează a fi preluată și aplicată conform actelor adiționale la contractele de servicii publice, potrivit legii.”

15. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Operatorii de transport feroviar de călători vor utiliza pentru trenurile cuprinse în contractele de servicii publice tarifele de transport maxime prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2011 pentru stabilirea principiilor de aplicare a tarifelor de deservire generală în transportul feroviar public de călători, aprobată prin Legea nr. 21/2012, în condițiile legii.”

16. Articolul 19 se abrogă.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 2.408/2004 privind metodologia de acordare de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale a diferenței dintre tarife și costuri în transportul feroviar public de călători, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 5 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Relu Fenechiu

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Alexandru Răzvan Cotovelea
din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Europene**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru Răzvan Cotovelea se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Europene, responsabil cu coordonarea activității Direcției generale coordonarea instrumentelor structurale și a Direcției asistență Spațiul Economic European.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 1 februarie 2013.

Nr. 99.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Alin-Sorin Mitrică
în funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alin-Sorin Mitrică se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 1 februarie 2013.

Nr. 100.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea domnului Adrian Gearâp în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Administrației Fondului pentru Mediu**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice prin Adresa înregistrată la Cabinetul primului-ministru cu nr. 5/627 din 29 ianuarie 2013,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Gearâp se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Administrației Fondului pentru Mediu.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1 încetează aplicabilitatea Deciziei prim-ministrului nr. 73/2013 privind exercitarea atribuțiilor președintelui Administrației Fondului pentru Mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 21 ianuarie 2013.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 1 februarie 2013.
Nr. 101.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru eliberarea domnului Gheorghe Răducanu
din funcția de consilier de stat
în cadrul Cancelariei Primului-Ministru**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Gheorghe Răducanu se eliberează din funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 1 februarie 2013.
Nr. 102.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind acordarea calității
de consilier onorific al prim-ministrului
domnului Damian Drăghici

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se acordă calitatea de consilier onorific al prim-ministrului domnului Damian Drăghici.

Art. 2. — Activitatea domnului Damian Drăghici este neremunerată.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 1 februarie 2013.
Nr. 103.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

ORDIN**pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de apel**

Având în vedere:

— Referatul Direcției juridice și resurse umane nr. 3.040 din 17 ianuarie 2013;

— prevederile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 14 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale Anti-Doping, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.522/2006 privind aprobarea structurii organizatorice și a Regulamentului de organizare și funcționare ale Agenției Naționale Anti-Doping, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 11 din Legea nr. 227/2006, republicată, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale Anti-Doping emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de apel, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping

nr. 112/2011 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de apel, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 4 iulie 2011, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale Anti-Doping,
Graziela Elena Vâjială

București, 29 ianuarie 2013.
Nr. 38.

REGULAMENT de organizare și funcționare a Comisiei de apel

CAPITOLUL I Cadru legislativ

Art. 1. — Agenția Națională Anti-Doping, denumită în continuare *Agenția*, organizează procedura de soluționare a contestațiilor formulate împotriva deciziilor prevăzute la art. 58 din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Lege*, în conformitate cu dispozițiile art. 60 și 63 din aceeași lege.

Art. 2. — Procedura soluționării contestațiilor se desfășoară în fața Comisiei de apel, denumită în continuare *Comisia*, care se constituie în temeiul art. 12 din Lege.

CAPITOLUL II Organizare

Art. 3. — (1) Comisia este formată din 7 membri, reprezentanți ai autorităților guvernamentale și ai organizațiilor neguvernamentale, desemnați de către acestea după cum urmează:

- a) 2 reprezentanți ai Secretariatului General al Guvernului;
- b) un reprezentant al Ministerului Justiției;
- c) un reprezentant al Ministerului Tineretului și Sportului;
- d) 2 reprezentanți ai Comitetului Olimpic și Sportiv Român;
- e) un reprezentant al Facultății de Drept din cadrul Universității din București.

(2) Membrii Comisiei sunt numiți prin ordin al președintelui Agenției.

Art. 4. — (1) Durata mandatului membrilor Comisiei este de 2 ani, cu posibilitatea reînnoirii acestuia, la solicitarea Agenției.

(2) Cu 30 de zile înainte de data încheierii mandatului, Agenția va declanșa procedura de numire a noilor membri.

Art. 5. — Membrii Comisiei trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să fie cetățeni români cu domiciliul în România;
- b) să aibă capacitate deplină de exercițiu;
- c) să aibă o bună reputație și pregătire profesională;
- d) să nu fi suferit condamnări;
- e) să aibă studii superioare juridice cu durată stabilită de lege, atestate în condițiile legii.

Art. 6. — (1) Mandatul membrilor Comisiei încetează înainte de termen în următoarele situații:

- a) prin renunțarea la calitatea de membru;
- b) ca urmare a transferului în cadrul altei autorități/organizații;
- c) prin revocare de către autoritățile/organizațiile care i-au desemnat;
- d) ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor ce le revin, stabilite prin lege și prin prezentul regulament;
- e) prin efectul prevederilor art. 9 alin. (5);
- f) prin deces.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) se numește un nou reprezentant, al cărui mandat durează până la expirarea mandatului celui în locul căruia a fost numit.

Art. 7. — (1) Pentru asigurarea condițiilor organizatorice necesare desfășurării activității Comisiei, activitatea de secretariat este asigurată de către un angajat al Agenției anume desemnat prin ordin al președintelui Agenției.

(2) Secretarul Comisiei are calitatea de membru și nu are drept de vot.

CAPITOLUL III Funcționare

Art. 8. — Ședințele Comisiei se desfășoară la sediul Agenției și nu sunt publice.

Art. 9. — (1) Comisia este legal întrunită în prezența a cel puțin 5 membri, iar deciziile se adoptă cu votul majorității membrilor Comisiei prezenți.

(2) În situația în care nu este întrunit cvorumul necesar prevăzut la alin. (1), ședința se amână pentru cel mult 7 zile calendaristice.

(3) Decizia adoptată este obligatorie. În situația în care sunt opinii separate, acestea vor fi menționate în procesul-verbal al ședinței, ca anexă la decizie.

(4) Membrii Comisiei își exercită mandatul potrivit legii. Ei răspund pentru activitatea lor în mod solidar, cu excepția celor absenți și a celor care au votat împotriva unei decizii și au consemnat opinia separată în procesul-verbal.

(5) Mandatul unui membru al Comisiei încetează înainte de termen în cazul în care acesta absentează nemotivat la mai mult de 3 ședințe consecutive la care este convocat potrivit prevederilor prezentului regulament.

Art. 10. — Convocarea membrilor Comisiei se face prin poștă electronică, cu confirmare de primire la secretariatul Comisiei. Confirmarea de primire poate fi făcută și telefonic. Prin grija secretariatului se va transmite fiecărui membru invitația de participare.

Art. 11. — Pentru fiecare apel înregistrat conducerea ședințelor va fi încredințată unui președinte, denumit în continuare *președinte de caz*, ales cu votul majorității membrilor prezenți înaintea primei ședințe stabilite pentru respectivul apel. În cazul în care la una dintre ședințe președintele de caz nu va fi prezent, conducerea ședinței va fi asigurată de către un alt membru, ales cu majoritatea voturilor membrilor prezenți.

Art. 12. — Președintele de caz are următoarele atribuții principale în legătură cu respectivul caz:

- a) verifică existența cvorumului necesar pentru luarea deciziilor, la deschiderea ședinței;
- b) conduce ședința;
- c) coordonează activitatea Comisiei și a secretariatului acesteia;

d) reprezintă Comisia în fața altor autorități ori instituții publice, precum și în fața oricărei persoane fizice sau juridice.

Art. 13. — (1) Pentru fiecare apel soluționat de Comisie se întocmește un proces-verbal care se consemnează în registrul de procese-verbale. Fiecare proces-verbal se semnează de către membrii prezenți la ședință, de către contestator sau intimat ori de reprezentanții acestora, precum și de secretar. Dacă părțile sunt asistate de avocați, procesul-verbal va fi semnat și de aceștia. Registrul de procese-verbale se păstrează la secretarul Comisiei.

(2) Refuzul semnării procesului-verbal de către contestator se consemnează în procesul-verbal al ședinței și se atestă prin semnătura membrilor prezenți.

Art. 14. — (1) Activitatea de secretariat a Comisiei este asigurată de secretarul acesteia.

(2) Secretarul Comisiei are următoarele atribuții principale:

a) înregistrarea apelului;

b) preluarea dosarului de la Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările anti-doping, denumită în continuare *Comisia de audiere*;

c) convocarea membrilor Comisiei, a contestatorului, a reprezentantului Comisiei de audiere, a Comisiei de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic sau a Agenției, după caz, precum și, dacă este cazul, a persoanelor care urmează să fie audiate;

d) punerea la dispoziția membrilor Comisiei a documentației aferente apelului (pe suport hârtie sau electronic, după caz);

e) redactarea procesului-verbal de ședință și a deciziei pronunțate;

f) comunicarea deciziei contestatorului, clubului la care acesta este legitimat, intimatului, Agenției, federației sportive naționale de specialitate, Ministerului Tineretului și Sportului, Comitetului Olimpic și Sportiv Român, federației internaționale de specialitate, precum și Agenției Mondiale Anti-Doping, după caz;

g) păstrarea și arhivarea documentelor în conformitate cu prevederile art. 13;

h) îndeplinirea oricăror altor sarcini stabilite în cadrul ședințelor și dispuse de președintele de caz sau, în absența acestuia, de înlocuitorul său.

Art. 15. — Pentru îndeplinirea atribuțiilor legale, Comisia pronunță decizii, sub semnătura președintelui de caz, cu respectarea dispozițiilor prezentului regulament.

CAPITOLUL IV

Atribuțiile Comisiei

Art. 16. — Comisia are următoarele atribuții principale:

a) cercetează aspectele în legătură cu care a fost sesizată;

b) analizează cauza pe fond;

c) dispune menținerea, modificarea sau anularea deciziilor Comisiei de audiere, ale Comisiei de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic ori ale Agenției, după caz;

d) dispune orice măsură necesară pentru justa soluționare a cauzei pentru care a fost sesizată.

CAPITOLUL V

Confidențialitatea informațiilor

Art. 17. — (1) Membrii Comisiei au obligația de a păstra confidențialitatea cu privire la activitatea legată de caz, precum și la orice informație la care au acces în cursul procedurii de stabilire a gradului de vinovăție și/sau a sancțiunilor.

(2) Membrii Comisiei semnează declarații de confidențialitate.

(3) Membrii Comisiei au obligația de a se abține de la participarea la soluționarea unui apel în situația unui conflict de interese și de a-i informa corespunzător în acest sens pe ceilalți membri ai Comisiei.

(4) Prin conflict de interese, în sensul alin. (3), se înțelege situația sau împrejurarea în care interesul personal, direct ori indirect, al unui membru al Comisiei în exercitarea activității sale în această calitate afectează sau ar putea afecta independența și imparțialitatea sa în soluționarea unui apel.

CAPITOLUL VI

Procedura de soluționare a apelurilor

Art. 18. — (1) Procedura de soluționare a apelurilor se desfășoară într-un interval de 45 de zile calendaristice, calculat de la data stabilită pentru prima ședință, cu respectarea următoarelor principii:

a) dreptul la o audiere echitabilă și imparțială;

b) dreptul persoanei de a fi reprezentată pe cheltuiala sa;

c) dreptul la o decizie în formă scrisă, motivată, datată, redactată și comunicată.

(2) În cazul în care administrarea de probe o impune, termenul prevăzut la alin. (1) va putea fi prelungit cu cel mult 30 de zile.

Art. 19. — (1) Comisia este competentă să soluționeze apelurile declarate împotriva:

a) deciziilor Comisiei de audiere, referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 2 din Lege;

b) deciziilor Comisiei de audiere, luate în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (5) din Lege;

c) deciziilor pronunțate de Comisia de audiere, date cu încălcarea competenței materiale a acesteia;

d) deciziilor Agenției de a nu prezenta un rezultat pozitiv sau un rezultat atipic ca pe o încălcare a reglementărilor antidoping, conform art. 28 alin. (4) și (7) din Lege;

e) deciziilor de a nu acționa în cazul unei încălcări a reglementărilor antidoping după o investigație, conform art. 29 din Lege;

f) deciziilor de suspendare provizorie dispusă conform art. 31 din Lege;

g) deciziilor Agenției privind acordarea sau neacordarea scutirilor pentru uz terapeutic.

(2) Deciziile contestate își păstrează efectele pe durata desfășurării procedurii de soluționare a apelului, cu excepția situației în care Comisia decide, motivat, suspendarea efectelor acestora.

Art. 20. — (1) Sesizarea Comisiei se face prin depunerea și înregistrarea apelului la secretariatul Agenției.

(2) Agenția va transmite de îndată apelul secretariatului Comisiei, care va verifica dacă acesta îndeplinește cerințele prevăzute la art. 21. În cazul neconformității apelului, secretariatul Comisiei va transmite constatările sale în scris contestatorului și îi va pune în vedere să își completeze sau să își modifice apelul în termen de 5 zile calendaristice de la data comunicării, sub sancțiunea clasării acestuia.

Art. 21. — (1) Apelul va cuprinde în mod obligatoriu:

a) numele, prenumele, domiciliul sau reședința, precum și calitatea contestatorului, iar pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor. Se vor menționa totodată numărul certificatului de identitate sportivă, dacă este cazul, numărul de telefon, de fax, adresa de e-mail;

b) dacă este cazul, numele și calitatea celui care reprezintă partea în litigiu;

c) decizia apelată;

d) obiectul apelului;

e) motivele apelului;

f) arătarea dovezilor pe care se întemeiază apelul;

g) precizarea numelui și domiciliului martorilor, în cazul în care se solicită proba testimonială;

h) data și semnătura contestatorului.

(2) Lipsa mențiunilor prevăzute la alin. (1) lit. a), c), d), e) și h) atrage clasarea apelului. Celelalte mențiuni pot fi complinite cel târziu la prima ședință.

Art. 22. — (1) La primirea apelului, respectiv după completarea sau modificarea acestuia în condițiile prevăzute la art. 20 alin. (2), secretarul Comisiei informează membrii acesteia, care stabilesc de comun acord data primei ședințe, în vederea soluționării apelului.

(2) Termenul stabilit pentru întrunirea membrilor Comisiei nu poate fi mai mare de 7 zile calendaristice de la data depunerii apelului, cu respectarea prevederilor art. 21.

(3) Secretarul convoacă membrii Comisiei, părțile și reprezentantul Comisiei de audiere, al Comisiei de acordare a scutiilor pentru uz terapeutic sau al Agenției, după caz, pentru data, ora și locul stabilite. Totodată, vor fi convocate și persoanele desemnate ca martori, dacă este cazul.

(4) Punctul de vedere al intimatului va fi prezentat în scris și susținut personal sau prin reprezentant în fața Comisiei și va fi menționat în decizia finală a Comisiei.

(5) Comunicarea datei stabilite pentru soluționarea apelului se face în scris, cu confirmare de primire. Dovezile de comunicare se depun la dosar.

Art. 23. — (1) Dacă contestatorul, până la data stabilită pentru soluționarea apelului, renunță în scris la soluționarea acestuia, Comisia se va întruni la data stabilită pentru a lua act de renunțare.

(2) Dacă contestatorul renunță la apel în cadrul dezbaterilor, acesta are obligația de a da o declarație scrisă în acest sens.

(3) Renunțarea se consemnează în procesul-verbal de ședință și se atașează acestuia, apelul urmând a fi clasat.

(4) Clasarea apelului se dispune prin încheiere.

Art. 24. — (1) Procedura de soluționare a apelului se desfășoară în prezența părților.

(2) Dacă una dintre părți, deși convocată conform prevederilor art. 22 alin (5), nu se prezintă la ședința Comisiei la

două termene consecutive, la cel de-al doilea termen Comisia poate proceda la deliberare în absența acesteia.

(3) În cazul în care Comisia apreciază ca fiind necesară prezența la dezbateri a părții lipsă, aceasta poate stabili un nou termen, cu notificarea părții în cauză. Termenul nu poate fi mai mare de 7 zile calendaristice.

(4) La cererea motivată și însoțită de acte doveditoare, depusă de una dintre părți cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte de data întrunirii Comisiei, aceasta va putea acorda un nou termen, care nu va depăși 10 zile calendaristice.

Art. 25. — (1) După deschiderea ședinței, dacă cerințele de cvorum sunt îndeplinite, președintele de caz verifică dacă apelul a fost formulat în termen. Depășirea termenului legal atrage respingerea apelului ca tardiv introdus.

(2) În cazul în care apelul a fost formulat în termen, președintele de caz acordă cuvântul părților. Va putea fi încuviințată administrarea de probe, dacă acestea sunt concludente, pertinente și utile cauzei.

(3) Membrii Comisiei pot pune întrebări părților și martorilor.

Art. 26. — Comisia verifică motivele apelului și temeinicia deciziei contestate pe baza înscrisurilor aflate la dosarul cauzei, precum și a probelor noi administrate în cadrul procedurii apelului.

Art. 27. — (1) Comisia se pronunță în ședință secretă, prin decizie scrisă și motivată, cu respectarea dispozițiilor art. 9 alin. (1) și (3), sau, după caz, prin încheiere.

(2) În cazul în care complexitatea cazului o impune, Comisia poate amâna pronunțarea o singură dată, cu respectarea prevederilor art. 18.

(3) Decizia Comisiei este obligatorie.

Art. 28. — Soluționând apelul, Comisia poate decide:

a) respingerea apelului și menținerea deciziei contestate, dacă apelul a fost tardiv formulat ori dacă este nefondat;

b) admiterea apelului, cu modificarea sau desființarea deciziei contestate.

Art. 29. — Decizia Comisiei trebuie să conțină următoarele elemente, sub sancțiunea nulității:

a) data, ora și locul ședinței Comisiei;

b) obiectul apelului;

c) decizia contestată;

d) numele și prenumele părților, cu arătarea calității lor și cu indicarea prezenței acestora la ședința în care s-a pronunțat Comisia;

e) susținerile părților;

f) temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la admiterea sau respingerea apelului;

g) decizia luată de Comisie;

h) termenul de exercitare a căii de atac și instanța competentă;

i) data și numărul deciziei;

j) semnătura președintelui de caz.

Art. 30. — (1) Decizia se comunică părților în cel mult 14 zile lucrătoare de la data pronunțării ei. Termenul de comunicare nu este cuprins în durata prevăzută la art. 18.

(2) Comunicarea deciziei se face cu confirmare de primire.

(3) Decizia poate fi înmănată și personal contestatorului ori reprezentantului acestuia, sub semnătura certificată de secretarul Comisiei, cu precizarea datei înmânării.

(4) Dovezile de comunicare se depun la dosarul cauzei.

Art. 31. — (1) Aspectele dezbătute în cadrul ședinței Comisiei sunt consemnate în procesul-verbal de ședință, semnat de toți membrii acesteia, de către părți sau reprezentanții acestora și de către secretar.

(2) Procesul-verbal de ședință va cuprinde:

a) componența nominală a Comisiei, locul și data întrunirii acesteia;

b) locul și data pronunțării deciziei;

c) numele părților, domiciliul sau reședința lor ori, după caz, denumirea și sediul, precum și numele reprezentanților părților și ale celorlalte persoane care au participat la procedura în fața Comisiei;

d) susținerile părților și declarațiile martorilor audiați;

e) opinia separată a membrilor care au votat împotriva, dacă este cazul, cu indicarea considerentelor pe care aceasta se întemeiază;

f) semnăturile membrilor prezenți.

(3) La cererea contestatorului, acestuia i se comunică o copie de pe procesul-verbal de ședință.

Art. 32. — Decizia Comisiei poate fi contestată la Curtea de Arbitraj Sportiv de la Lausanne, în termen de 21 de zile calendaristice de la comunicare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 33. — Prevederile prezentului regulament se completează de drept cu dispozițiile actelor normative incidente în vigoare.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 603325